

се пазари и пр. Въ миналото пъкъ особено е цвѣтѣло овчарството.

За да се надсмогне, обаче, всичко това и да може да се свърши всѣка работа: и нива, жътва, и харманъ, и сѣчище, и добитъкъ да се свърта, трѣбватъ много работни рѣце. Ето защо, и мало и голѣмо е впрегнато въ работа. Дечурлигата, докато се видятъ изправени на крака, докато се видятъ съ ризки и абички, още не изпитали радостъта и насладата отъ безгрижнитѣ детски игри и скитане подъ орѣшаци, се виждатъ на работа около родителитѣ си на нивата, хармана, игрека. Ако зиме сж ученици — лѣте сж пастирчета. А това, макаръ да не е така лесно, както на мнозина се струва, инакъ не е лошо. Чантата презъ рамо, дрѣновия кривакъ въ рѣце, стегнати съ „орѣхови“ потурки, съ царвулки — хайде подиръ стадото! Просторътъ, джбравитѣ, рѣкичкитѣ, долчинкитѣ и изворчетата — ето играчкитѣ и другарчетата. А козичкитѣ, агънцата, яренцата и прасенцата не сж по-лоши другари отъ хората. Пъкъ въ тия тъмни и гѣсти гори безъ кучето — никжде.

Рано, много рано, трѣгватъ тука, особено момчетата, на работа и още сжщински деца биватъ натоварени отъ родителитѣ си съ отговорни задължения. Затова отъ малки се каляватъ въ несгодитѣ, свикватъ съ работата, ставатъ леки и подвижни като кози, и като безстрашни юнаци бродятъ самъ-самички изъ дивитѣ горски пущинаци. Опознаватъ при това много добре всички мѣстности, различаватъ всички видове горски дървета, треви, билки, животинки, както по книга не могатъ да се научатъ. Създаватъ си сами развлѣчения, учейки се да свирятъ на кавалъ, гайдуничка, свирка и правятъ хубаво украсени хурки, мотовилки и др. на майки и сестри. Радватъ се безкрайно, когато ги оставятъ въ празникъ на село да видятъ хоро, седѣнки, межи и попрелки.